

Příloha k protokolu o SZZ č.

Diplomantka: **Pavla NOVOTNÁ**

Vysoká škola: **Jihočeská Univerzita, PF**

Katedra: **pedagogiky a psychologie**

Aprobace: Čj – OV

Datum odevzdání posudku: 2. 5. 2006

Vedoucí dipl. práce: Mgr. Zuzana Štefánková

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

RODIČOVSKÉ VNÍMÁNÍ PROBLÉMOVÝCH SITUACÍ S DĚTMI VE VZTAHU K SEBEOBRAZU A ZVLÁDÁNÍ ZÁTĚŽE JEJICH DĚTMI

Cílem této poměrně ambiciózní práce bylo, zjednodušeně řečeno, zkoumání způsobů jimiž se vyrovnávají žáci sedmých a osmých tříd s náročnými situacemi, jakož i toho co o problémech svých dětí vědí jejich rodiče.

GRAFICKÁ úprava je pěkná, obsah podrobný, text je členěn do výstižně nazvaných kapitol. Chybí však oddělení teoretické části od praktické - kam vedle kapitoly č. 5 (s tímto názvem) ve skutečnosti patří i všechny další. Získané informace jsou zpracovány v textu do přehledných tabulek, většinou i do grafů, přílohy obsahují jak ukázky použitých dotazníků, tak tabulky srovnání odpovědí dětí a jejich rodičů.

Teoretická část je však pojata více jako osobní vyprávění, než jako přehled dosud publikovaných poznatků („jedinec obtěžkán úzkostí 17/3); „Pravda je však taková.“ (20/5); „Myslím, toto téma je zajímavé“).

Slabší stránkou práce je nedostatečné a nevhodným způsobem uváděné odkazování na použité zdroje. **Je zarážející, že diplomantka uvádí jen původ několika doslovně citovaných obecných tezí** („Podle Eriksona“ „Dospívání je pokládáno“(s.9/4) „J. Piaget nazval toto období“ = citát z Vágnerové (s. 11)) – **zatomco utajeny zůstávají zdroje většiny dalších informací, včetně speciálních termínů** (hypoteticko-deduktivní myšlení), **definic pojmů** (sebeobraz (s.14), sebehodnocení (s. 15), zátěž (s.17), jakož i **tří hlavních principů zkoumání copingu** (s.20) – údajně dle Lazaruse a Folkmanové, neuvedených však v přehledu literatury. Důsledně uvádění zdrojů mnohých sporných tvrzení by přitom možná zbavily autorku podezření že si **někdy plete pojmy s dojmy** /např.: „Další důležitý bod ve vývoji dítěte jsou vztahy ke svým blízkým“(s.8); střídavě užívání označení *pubescent*, *adolescent* či *dítě* pro totéž vývojové stadium („*Pubescent už nechce ...*“ a „*Díky této potřebě adolescentů...*“(s.10); „*Dospívající děti ...*“(s. 12); nerozlišování termínu „*zátěžová situace*“ od obecně „*zatěžující sit.*“/ . což je zarážející zejména u budoucí učitelky češtiny a občanské výchovy.

Nečíslovaný PŘEHLED použité literatury o 26 položkách není ještě úplný: např. SKINNEROVÁ a WELLBORN, cit. na str. 21, nebo KOŤA a kol., 27/4 v něm nejsou.

V praktické části práce diplomantka zpracovávala velké množství obtížně kvantifikovatelných dat, což zvládla poměrně úspěšně – snad až na nedotaženou diskusi, vztahující se k položeným „výzkumným otázkám“. Její výstupy mohou však velmi dobře posloužit v další podobné práci.

Formulace ZÁVĚRŮ je více osobním vyprávěním, než shrnutím získaných objektivních poznatků.

Závěr: Přes uvedené připomínky lze tuto zajímavou a inspirativní diplomovou práci hodnotit jako velmi dobrou.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **velmi dobře**

Otázka k obhajobě: Odpovídají zjištěné míry zastoupení copingových strategií (s. 84) teoretickým předpokladům? Ne-li, jak si to vysvětlujete?

Mgr. Petř Grminger